חצות שני עוקלתן [1] סריר: דילהו חצות שני של ליל המחרת: שאינו עושה לינה. ז) (לאוקמו) שעל האדן שהרי כל הלילה נעלנוהו מן האדן ח) ולמזבח דכתיב לא ילין חלב תני עד בקר הא כל הלילה ילין: עושה עיכול. לסרירי דמערבא: אין בהן עיכול לעולם. וכל ט) שפוקעין יחזיר ומועלין בהן עד שיעשו דשן: כל היכא דמשכחת להו כו'. הלכך פרשו קודם חצות נמי הרי הן עיכול בחצות ואפילו החזירן לאחר חצות* אין בהן עיכול מועלין בהן) ולא צריך להחזירן, וילאו מידי מעילה גרסי' ולא נהגין מדרבנן: וא"ר חייא בר אבא. נמי כרב יוסף: וכן תני בר קפרא. כרב יוסף: רבה ורב חסדא במאי פליגי. לומר דלא הוי עיכול בחצות: בשמנים. אפילו הוקשו לא הוי עיכול דשומן מעכבן מלעשות דשן: אילימא דלא ירדו. לתוך שמלאן בשחר בראש המזבח שלא במערכה: אלא דירדו. מן המזבח לאחר עמוד השחר מיבעי ליה מי הוי כשאר לנים ונפסלים בעמוד השחר ותנן בפסולים כך אם ירדו לא יעלו: לו דילמא אין לינה מועלת. ולא נפסלו ויתחזר ויעלה: לשלחן מדמינן לה. למזבח שאין לחם הפנים נפסל עליו אם לן בו לאחר זמנו: דתנן אפי' היה על השלחן ימים הו'. במנחות תנן לה סידר את הלחם ואת הבזיכין בחלב בשבת והקטיר את הבזיכין ט) [בשבת] פסולה לפי שמחוסרים יג) (בשבת) זמן שלריכין לעמוד עליו שבעת ימים כילד יעשה זה שסידרם בחלב בשבת ויאחזה לשבת הבאה שאפי' היא כו': לו דילמא לקרקע עורה מדמינן לה. דהא רלפת בנין היא כמותה ולא כלי שרת כשלחן: מקטיר והולך לעולם. דאפילו אמרינן לינה מועלת בראש המזבח' מסקינן להו במערכה שהרי פסולין' שעלו לא ירדו: רבא אמר לא יעלו. דלינה מועלת והן להו פסולין וכיון דירדו לא יעלו: את המזבח. ומשמת את המזבח לרבות את הכבש: ה"ג כלי שרת מניין יג) כל הנוגע בהן יקדש: תהו שיקדשו פסולין. הוא יד) (שכבר) לענין פדיון קמיבעיא ליה כגון מנחה טמאה שקדשה בכלי שרת מי קדשה קדושת הגוף ולא נפקא מו) (להו) לאוקמי דקדשה כלי אע"פ שהיא טמאה או לא קדשה ותנן* המנחות [להם] פדיון ואם מקדש בכלי נגעמאו אין להם פדיון: א"ל לכתחילה ליקרב קמיבעיא לי. ולא לענין פדיון: ושקבלו פסולין וזרקו אם דמו. אם עלה הכשר לא ירד: מאי נאו שקבלו

אמרי כי רב מ"ט דרב חסדא. אע"ג דאמרי כי רב "רב הונא ורב חסדא תלמידו "שמא רב הונא נמי אמרה ופי' טעמו והש"ס קבעינא בלשון זה מ"ט דרב חסדא לא נמי מלינו שרב הונא רגיל לשבח דבריו כדאמר בגיטין (דף ז.) חסדא שמך וחסדאין מילך ובמסכת שבת (פב.) מ"ט לא סכיתת גבי רב חסדא דמחדדן שמעתתיה: מה חצות שאין עושה לינה כו'. ורבה לטעמיה דאית ליה בסמוך אין לינה מועלת בראשו של מזבח ואית ליה ק"ו דרב חסדא דאיכא למיפרך מה לחצות שכן עושה עיכול בראשו של מזבח דאם פקע לא יחזיר תאמר בעמוד השחר שאין לינה פוסלת בראשו של מזבח כך פי' ה"ר מנחם זצ"ל: ורב חסדא אמר אין בהם עיכול לעולם. ולזיכא למימר דעמוד השחר שני יעשה עיכול מק"ו מז' דחצות שהרי אינו עושה לינה אלא לקרבנות היום שלפנין: הילכתא כרב יוסף. פירוש: יפה אמר" ואין זה פסק הלכה ולא שייך למיפרך הילכתא למשיחה דהא לבסוף נמי מוכח דלא פליגי עליה וא"כ הלכה למה לי: לא נהגין. רבינו היה מפרש מן התורה כיון שסם לחמו של מזבח ומ"מ יצא מידי מעילה דכיון דחצות עולכם נעשית מלוותסולת חזרה בהם מעילה: לשלחן מדמינן לה דתנן אפילו היה על השולחן כו'. תימה מנא ליה דלא פסול לאחר שבת כשנסדר בהילכתו יז) וי"ל דדייק יח) מלישנא יתירא דקתאמר שאפי' הוא על השולחן כו' דמשמע שבא להוסיף אפי' בענין זה "הא ליתא דהא דוקא משום שנסדר באחד בשבת שלא בהילכתו לא מיפסל כדאיתא יט) שילהי שתי הלחם (מנחות דף ק.) ופרק אמר להם הממונה (יומא דף כט): *דטעמא דכלי שרת אין מקדשין שלא בזמנו ולא משני התם טעמא דשלחן אינו מקדש ליפסול בלינה כדאמר הכא דבעי למילף מיניה מזבח וא"ע אי מלי למימר דכי נסדר בהילכתו נעשה לחמו של שלחן עופי לא יפסל בלינה זה משמעינו ליפוא יתירא דאפילו על השלחן כו' והתם דפריך כיון דלילה אינו מחוסר זמן כ) כי שמשי ליפסול ומשני כיון דנסדר שלא בהילכתו נעשה כמי שנסדרו הקוף משמע אם סדרו בהילכתו נפסל בלינה י"ל דאתא למימר דאם נסדר בלילה כיון דלילה אין מחוסר זמן נפסל בלינה אבל נסדר בהילכתו ממש ביום השבת אפילו היה שם יומים רבים אינו נפסל דנעשה לחמו של *מזבח מ"מ תימה למה לא תירץ מתחילה לפי סברתו כי נמי כלי שרת מקדש שלא בזמנו שאינו שולחן דאינו נפסל עליו בשום ענין דעל כרחין שום פסוק יש על דבר זה שאינו נפסל אפילו כי נסדר בהילכתו: הגה"ה כבש מנין. וא"ת לרבי יהודה דאמר* עזרה מקדשת כמזבח אמאי אילטריך את לרבויי כבש הא כיון דירד ע"ג רלפה יעלה כ"ש כבשוי"ל דשמא הא דעזרה מקדשת כמזבח היינו כסירין להקטיר עליה אבל פסולין לא*להכי אילטריך קרא: כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין. פי' בקונטרס דלענין פדיון בעי א"ל תניתוה כו' א"ל לכתחלה ליקרב קמיבעיא לי כא) ופשיט דמקדש מקבלו פסולין וזרקו את דמו מאי לאו שקבלו פסולין וזרקו פסולין דמשום וזרקו פסולין אם עלו לא ירדו אם עלו לא ירדו אם לא יעלו ליבריס דזריקה מעליתא היא אף על גב דקבלוהו פסולין דכלי שרת שקבלו בו הדם מקדשת פסולין לכתחלה ליקרב ולזרק כך פירש בקונטרס ותימה לפי' דא"כ תיקשי ליה מתני' הלן והיולא והטמא שנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו כו' אם עלו לא ירדו משמע הא לכתחלה לא יעלו ואע"ג דנתקבל הדם בכשרות בכלי שרת דהא לא אייתי מידי בנתקבל בפסול וזרק בפסול *ועוד לן דמה ויולא דמה וטמא דמה אמאי לא יעלו לר"ש כיון דכלי שרת מקדשין את הפסולין לכתחלה ליקרב ולריך לדחות כל הני כגון שיצן עתה בכלי חול דהוה ליה כירדו וכן נהעבר בדם הפסולין דאמר יפסף לאמה ולא אמרינן דיקרב מיירי בהכי וכן הא דתנן (מנחות דף ק:) המנחות והנסכים

[ל"ל חצות אין מועלין נהחזירן כסי"ד ואח"כ פכ"ד יעלו כו' כ"ה כפ"ה

גליון הש"ס

גמ' ליכה מועלת. עיין בכ"מ דף קי ע"ב תד"ס יגא: תוס' ד"ה כבש וכו' לכבי מיעבריך קרא. עי' מנחות דף מ ע"ב תוס' ד"ה כבש:

* ובאשלה ביא-באמ"ש דבריהם מאר ראמר מאר

מנחות ל. ק. [יומא כט.]

** ובאשלה ביא כמו מאמר בבלי לא אלא ביבנו

* ומא דאמרת לדבר מיעלות לא ליכא ביבנו לא מעלות

[מנחות ז.]

[עי' תוס' בריאות כד. ד"ה קבנר]

[מנחות ק:]

נעיל נס.

נ"י ל"ק ושוו יגא דמה אמאי חכד לר"י דבין דס"ש כו' ומתקן המאר. ועי' תוס' מנחות דף ז ע"א ד"ה ואין מקדשין

נוסח אחרון

דברות טעוברים בחצות עושה עיכול אפילו טלא על בשר בהמה

נוסח אחרון

טלבים כבי לבקן מפי הטאלה

נוסח אחרון

טאלתלבא-בראש ליבן מעילות על אחרים טבין בבאו על מבחה

נוסח אחרון

טלבים הבלבת הטאלה - בלי טרת מהו טקדטו את הפסולין

שיטה מקובצת

א) עיכול ויצאו מידי מעילה ולא נהנין שלחו: ב) [אחר חצות: ג] אין לינה מועלת בראשו: ד) ת"ר כל הנוגע: ה) ת"ל. בש"ם דפוס ווינציא כתוב אל המזבח והגיה הגאון רע"א לא יעלו. ס"א את המזבח והיא הגירסא הכתובה בש"ס שלנו: ו) מקדשין. את הראוי להן: ז) עוכלתן לשרירי דידהו: ח) לינה לאותן שעל: ט) הארץ למזבח דכתיב: ע) וכל שעה שפוקעין: י) דלא היה צריך להחזירן: יא) הביאין בשבת פסולה: יב) תיבת בשבת נמחק: יג) מנין ת"ל כלי: יד) הוא סבר לענין: טו) נפקא חו בפדיון

[פנהדרין יח: וע"ש]

[עי' תוס' יומא פג: ופס סגימו קוביא ז בתימה ומיין עוד פוס' סנהדרין יא. ד"ה אלא]

לב א מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה יב:

לד ב מיי' פ"ב מהלכות תמידין ומוספין הלכה יג:

לה ג ד מיי' פ"ג מהל' פסולי המקדשין הלכה יא:

לו ה מיי' שם הל' יח יט:

לז א מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה יב:

לח ב מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה יג:

לט ג מיי' פ"ג מהל' פסולי המקדשין הלכה יא:

מ ו מיי' שם הל' יח יט:

מא ז מיי' שם הל' יא:

מב ח מיי' שם הל' יב:

מג ט מיי' שם הל' יג:

מד י מיי' שם הל' יד:

מה כ מיי' שם הל' יח:

מו ל מיי' שם הל' יט:

מז מ מיי' שם הל' כ:

מח נ מיי' שם הל' כא:

מט ס מיי' שם הל' כב:

נ ע מיי' שם הל' כג:

נא פ מיי' שם הל' כד:

נב צ מיי' שם הל' כה:

נג ק מיי' שם הל' כו:

נד ר מיי' שם הל' כז:

נה ש מיי' שם הל' כח:

נו ת מיי' שם הל' כט:

נז א מיי' שם הל' ל:

נח ב מיי' שם הל' לא:

נט ג מיי' שם הל' לב:

נ ד מיי' שם הל' לג:

נא ה מיי' שם הל' לד:

נב ו מיי' שם הל' לה:

נג ז מיי' שם הל' לו:

נד ח מיי' שם הל' לז:

נה ט מיי' שם הל' לח:

נו י מיי' שם הל' לט:

נז כ מיי' שם הל' מ:

נח ל מיי' שם הל' מא:

נט מ מיי' שם הל' מב:

ס נ מיי' שם הל' מג:

סא ס מיי' שם הל' מד:

סב ע מיי' שם הל' מה:

סג פ מיי' שם הל' מו:

סד צ מיי' שם הל' מז:

סה ק מיי' שם הל' מח:

סו ר מיי' שם הל' מט:

סז ש מיי' שם הל' נ:

סח ת מיי' שם הל' נא:

סט א מיי' שם הל' נב:

ע ב מיי' שם הל' נג:

עא ג מיי' שם הל' נד:

עב ד מיי' שם הל' נה:

עג ה מיי' שם הל' נו:

עד ו מיי' שם הל' נז:

עה ז מיי' שם הל' נח:

עו ח מיי' שם הל' נט:

עז ט מיי' שם הל' ס:

עח י מיי' שם הל' סא:

עט כ מיי' שם הל' סב:

פ ל מיי' שם הל' סג:

פא מ מיי' שם הל' סד:

פב נ מיי' שם הל' סה:

פג ס מיי' שם הל' סו:

פד ע מיי' שם הל' סז:

פה פ מיי' שם הל' סח:

פו צ מיי' שם הל' סט:

פז ק מיי' שם הל' ע:

פח ר מיי' שם הל' עא:

פט ש מיי' שם הל' עב:

צ ת מיי' שם הל' עג:

צא א מיי' שם הל' עד:

צב ב מיי' שם הל' עה:

צג ג מיי' שם הל' עו:

צד ד מיי' שם הל' עז:

צה ה מיי' שם הל' עח:

צו ו מיי' שם הל' עט:

צז ז מיי' שם הל' פ:

צח ח מיי' שם הל' פא:

צט ט מיי' שם הל' פב:

ק י מיי' שם הל' פג:

קא כ מיי' שם הל' פד:

קב ל מיי' שם הל' פה:

קג מ מיי' שם הל' פו:

קד נ מיי' שם הל' פז:

קה ס מיי' שם הל' פח:

קו ע מיי' שם הל' פט:

קז פ מיי' שם הל' צ:

קח צ מיי' שם הל' צא:

קט ק מיי' שם הל' צב:

קי ר מיי' שם הל' צג:

קיא ש מיי' שם הל' צד:

קיב ת מיי' שם הל' צה:

קיג א מיי' שם הל' צו:

קיד ב מיי' שם הל' צז:

קטו ג מיי' שם הל' צח:

קטז ד מיי' שם הל' צט:

קיח ה מיי' שם הל' ק:

קיט ו מיי' שם הל' קא:

קכ ז מיי' שם הל' קב:

קכא ח מיי' שם הל' קג:

קכב ט מיי' שם הל' קד:

קכג י מיי' שם הל' קה:

קכד כ מיי' שם הל' קו:

קכה ל מיי' שם הל' קז:

קכו מ מיי' שם הל' קח:

קכז נ מיי' שם הל' קט:

קכח ס מיי' שם הל' קי:

קכט ע מיי' שם הל' קיא:

קל פ מיי' שם הל' קיב:

קלא צ מיי' שם הל' קיג:

קלב ק מיי' שם הל' קיד:

קלג ר מיי' שם הל' קטו:

קלד ש מיי' שם הל' קיז:

קלה ת מיי' שם הל' קיח:

קלו א מיי' שם הל' קיט:

קלז ב מיי' שם הל' קכ:

קלח ג מיי' שם הל' קכא:

קלט ד מיי' שם הל' קכב:

קמ ה מיי' שם הל' קכג:

קמא ו מיי' שם הל' קכד:

קמב ז מיי' שם הל' קכה:

קמג ח מיי' שם הל' קכו:

קמד ט מיי' שם הל' קכז:

קמה י מיי' שם הל' קכח:

קמו כ מיי' שם הל' קכט:

קמז ל מיי' שם הל' קל:

קמח מ מיי' שם הל' קלא:

קמט נ מיי' שם הל' קלב:

קנ ס מיי' שם הל' קלג:

קנא ע מיי' שם הל' קלד:

קנב פ מיי' שם הל' קלה:

קנג צ מיי' שם הל' קלו:

קנד ק מיי' שם הל' קלז:

קנה ר מיי' שם הל' קלח:

קנו ש מיי' שם הל' קלט:

קנז ת מיי' שם הל' קמ:

קנח א מיי' שם הל' קמא:

קנט ב מיי' שם הל' קמב:

קס ג מיי' שם הל' קמג:

קסא ד מיי' שם הל' קמד:

קסב ה מיי' שם הל' קמה:

קסג ו מיי' שם הל' קמו:

קסד ז מיי' שם הל' קמז:

קסה ח מיי' שם הל' קמח:

קסו ט מיי' שם הל' קמט:

קסז י מיי' שם הל' קנ:

קסח כ מיי' שם הל' קנא:

קסט ל מיי' שם הל' קנב:

קע מ מיי' שם הל' קנג:

קעא נ מיי' שם הל' קנד:

קעב ס מיי' שם הל' קנה:

קעג ע מיי' שם הל' קנו:

קעד פ מיי' שם הל' קנז:

קעה צ מיי' שם הל' קנח:

קעו ק מיי' שם הל' קנט:

קעז ר מיי' שם הל' קס:

קעח ש מיי' שם הל' קסא:

קעט ת מיי' שם הל' קסב:

קפ א מיי' שם הל' קסג:

קפא ב מיי' שם הל' קסד:

קפב ג מיי' שם הל' קסה:

קפג ד מיי' שם הל' קסו:

קפד ה מיי' שם הל' קסז:

קפה ו מיי' שם הל' קסח:

קפו ז מיי' שם הל' קסט:

קפז ח מיי' שם הל' קע:

קפח ט מיי' שם הל' קעא:

קפט י מיי' שם הל' קעב:

קצ כ מיי' שם הל' קעג:

קצא ל מיי' שם הל' קעד:

קצב מ מיי' שם הל' קעה:

קצג נ מיי' שם הל' קעו:

קצד ס מיי' שם הל' קעז:

קצה ע מיי' שם הל' קעח:

קצו פ מיי' שם הל' קעט:

קצז צ מיי' שם הל' קפ:

קצח ק מיי' שם הל' קפא:

קצט ר מיי' שם הל' קפב:

קר ש מיי' שם הל' קפג:

קרא ת מיי' שם הל' קפד:

קרב א מיי' שם הל' קפה:

קרג ב מיי' שם הל' קפו:

קרד ג מיי' שם הל' קפז:

קרה ד מיי' שם הל' קפח:

קרו ה מיי' שם הל' קפט:

קרז ו מיי' שם הל' קצ:

קרח ז מיי' שם הל' קצא:

קרט ח מיי' שם הל' קצב:

קרי ט מיי' שם הל' קצג:

קריא י מיי' שם הל' קצד:

קריב כ מיי' שם הל' קצה:

קריג ל מיי' שם הל' קצו:

קריד מ מיי' שם הל' קצז:

קרטו נ מיי' שם הל' קצח:

קרי ס מיי' שם הל' קצט:

קריא ע מיי' שם הל' קר:

קריב פ מיי' שם הל' קרא:

קריג צ מיי' שם הל' קרב:

קריד ק מיי' שם הל' קרג:

קרטו ר מיי' שם הל' קרד:

קרי ש מיי' שם הל' קרה:

קריא ת מיי' שם הל' קרו:

קריב א מיי' שם הל' קרז:

קריג ב מיי' שם הל' קרח:

קריד ג מיי' שם הל' קרט:

קרטו ד מיי' שם הל' קרי:

קרי ה מיי' שם הל' קריא:

קריא ו מיי' שם הל' קריב:

קריב ז מיי' שם הל' קריג:

קריג ח מיי' שם הל' קריד:

קריד ט מיי' שם הל' קרטו:

קרטו י מיי' שם הל' קרי:

קרי כ מיי' שם הל' קריא:

קריא ל מיי' שם הל' קריב:

קריב מ מיי' שם הל' קריג:

קריג נ מיי' שם הל' קריד:

קריד ס מיי' שם הל' קרטו:

קרטו ע מיי' שם הל' קרי:

קרי פ מיי' שם הל' קריא:

קריא צ מיי' שם הל' קריב:

קריב ק מיי' שם הל' קריג:

קריג ר מיי' שם הל' קריד:

קריד ש מיי' שם הל' קרטו:

קרטו ת מיי' שם הל' קרי:

קרי א מיי' שם הל' קריא:

קריא ב מיי' שם הל' קריב:

קריב ג מיי' שם הל' קריג:

קריג ד מיי' שם הל' קריד:

קריד ה מיי' שם הל' קרטו:

קרטו ו מיי' שם הל' קרי:

קרי ז מיי' שם הל' קריא:

קריא ח מיי' שם הל' קריב:

קריב ט מיי' שם הל' קריג:

קריג י מיי' שם הל' קריד:

קריד כ מיי' שם הל' קרטו:

קרטו ל מיי' שם הל' קרי:

קרי מ מיי' שם הל' קריא:

קריא נ מיי' שם הל' קריב:

קריב ס מיי' שם הל' קריג:

קריג ע מיי' שם הל' קריד:

קריד פ מיי' שם הל' קרטו:

קרטו צ מיי' שם הל' קרי:

קרי ק מיי' שם הל' קריא:

קריא ר מיי' שם הל' קריב:

קריב ש מיי' שם הל' קריג:

קריג ת מיי' שם הל' קריד:

קריד א מיי' שם הל' קרטו:

קרטו ב מיי' שם הל' קרי:

קרי ג מיי' שם הל' קריא:

קריא ד מיי' שם הל' קריב:

קריב ה מיי' שם הל' קריג:

קריג ו מיי' שם הל' קריד:

קריד ז מיי' שם הל' קרטו:

קרטו ח מיי' שם הל' קרי:

קרי ט מיי' שם הל' קריא:

קריא י מיי' שם הל' קריב:

קריב כ מיי' שם הל' קריג:

קריג ל מיי' שם הל' קריד:

קריד מ מיי' שם הל' קרטו:

קרטו נ מיי' שם הל' קרי:

קרי ס מיי' שם הל' קריא:

קריא ע מיי' שם הל' קריב:

קריב פ מיי' שם הל' קריג:

קריג צ מיי' שם הל' קריד:

קריד ק מיי' שם הל' קרטו:

קרטו ר מיי' שם הל' קרי:

קרי ש מיי' שם הל' קריא:

קריא ת מיי' שם הל' קריב:

קריב א מיי' שם הל' קריג:

קריג ב מיי' שם הל' קריד:

קריד ג מיי' שם הל' קרטו:

קרטו ד מיי' שם הל' קרי:

קרי ה מיי' שם הל' קריא:

קריא ו מיי' שם הל' קריב:

קריב ז מיי' שם הל' קריג:

קריג ח מיי' שם הל' קריד:

קריד ט מיי' שם הל' קרטו:

קרטו י מיי' שם הל' קרי:

קרי כ מיי' שם הל' קריא:

קריא ל מיי' שם הל' קריב:

קריב מ מיי' שם הל' קריג:

קריג נ מיי' שם הל' קריד:

קריד ס מיי' שם הל' קרטו:

קרטו ע מיי' שם הל' קרי:

קרי פ מיי' שם הל' קריא:

קריא צ מיי' שם הל' קריב:

קריב ק מיי' שם הל' קריג:

קריג ר מיי' שם הל' קריד:

קריד ש מיי' שם הל' קרטו:

קרטו ת מיי' שם הל' קרי:

לדעלין: טו) סק"ו דלינה א"כ אם עמוד השחר עושה לינה א"כ נפסלו בעמוד השחר ראשון. מהר"ם: יז) כהלכתו דהתם איירי שנסדר שלא בזמנו כדמוכח בסוף שתי הלחם דקאמר כלי שרת מקדשין שלא בזמנו פתיב ל' ויהא כו' ל"ל דבמשנה יתירא קרייך דאי לא אתא אלא להוכיח דאין כלי שרת מקדשין שלא בזמנו לא הוי ליה למיתני אלא יניחנה לשבת הבאה מדקאמר אפי' הן על השולחן ימים רבים משמע דאין נפסלין על השולחן אפי' סידר בזמנו וא"ת א"כ מאי צריך התם ואי ס"ד כלי שרת מקדשין שלא בזמנו ליפסל הרי הכא אמר דשולחן מועיל לענין שלא יפסלו בלינה וי"ל דשאני הכא דסדרו בזמנו אבל התם שסדרו שלא בזמנו אין מועיל השולחן להציל מפסול לינה. מהר"ם: יח) דדייק. עי' תוס' מנחות דף צ': יט) בשילהי: כ) זמן כי מסי בי: כא) קמיבעיא לי. פי' אם כלי שרת מקדש שפולין ליקרב לכתחלה כאילו עלו על המזבח דקי"ל דלא ירדו אבל לא ולא לענין פדיון מבעיא לי (א"ל תניתוה) [הא נמי תנינא] שקבלו פסולין וזרקו את דמו כו' ומדקתני שקבלו פסולים והדר וזרקו פסולים (דפסולים לכתחלה) [משמע] דלכתחלה לא יעלו וכשרים בדיעבד ודוקא משום דקבלו פסולין וזרקו פסולים דנגמר בפסול איפסיל דלא יעלו לכתחלה אבל אם קבלו פסולים גרידא וזרקו כשרים דזריקה מעליא הוי לפי שקדשו כלי שרת אע"פ שקבלו פסולים אפי' לכתחלה נמי יעלו כאימורים וכמו כן הדם נזרק לכתחלה לפי שקדשו כלי שרת מקדש פסולים לכתחלה ליקרב וקשה מדקאמר לכתחלה ליקרב קא מבעיא לי מכלל לכתחלה נמי קא מבעיא ליה ליקרב בדיעבד אי לא ולפ"ה לא היה לו לומר אלא ליקרב קא מבעיא לי וע"ק דהכא משמע דבר אין מקדשים דבעיא מיניה ר"ל כו' ופ"ה התם כגון שנטמאת דקי"ל אם עלתה לא תרד אבל אם נכנסה לכלי אינה בטבול כך קדושה ליקרב לכתחלה למזבח אלמא דפשיטא התם דאין מקדשין והכא פשיט דמקדשין וע"ק מנלן לדמוי פסול דם לפסול איברים דהתם אין תפסול באימורין העולין למזבח ופש"ה אין לאסרו להעלותו לכתחלה בטבול דאל הכא שהפסול שבקבלת הדם אבל הכא שהפסול בעולין עצמו אינו דומה להכשירו להעלותו לכתחלה לכן נראה לר"ת דה"פ כלי שרת מהו שיקדשו פסולים לענין דיעבד דאם עלו לא ירדו כגון סנחה שנטמאת ונתנה בכלי שרת ועלתה ע"ג מזבח וא"ת מאי מבעיא ליה פשיטא דאם עלו לא ירדו תיקוס לי דמזבח עצמו מקדש וי"ל דה"מ באיברים דלא פסיק מנא והכא קא מבעיא ליה הוכא דעדים עוד בכלי שרת ע"ג המזבח דהכלי מפסיק ביניתים ומשום מזבח לא קדשה ולא יעלו לענין קמצים פסולים שאין המזבח מקדשם אם לא קדשו כבר בכלי ואם [אין] הכלי מקדשם אין המזבח מועיל להם כלום וא"ת מאי קאמר לכתחלה ליקרב קמבעיא לי פשיטא דלא קדשי לכתחלה דהא אמר לעיל בזבחים נתערב דמם בדם הפסולים ישפוך לאמה נמי הדם לא יזרוק אלמא כלי שרת אינו מקדש לכתחלה ליקרב דאי הכא דבמתניתין יכול למדהיינו דאיירי שעירן בכלי חול דאבדו קדושתן (תנינה) [הא נמי תנינא] שקבלו פסולים כו' ודוקא קבלו פסולים וזרקו פסולים שכבר נעשית הזריקה מש"ה אם עלו לא ירדו אי הא אם עלו לא ירדו דודאי לא יבאו לידי עלייה דכיון שנתקבל הדם בפסול לא יזרוק אבל אשפוך לאמה אלמא אין כלי שרת מקדש הדם שנתקבל בפסול להעלותו לכתחלה על המזבח לא יבאו האימורים לידי עלייה). ושוב לא נזרק פשיטא דאפי' עלו ירדו ומעמא משום דאין האימורים נקטרים אא"כ נזרק הדם והשתא לא יעשו הזריקה בפסול שהרי אין מקדשים כלי שרת לכתחלה ליקרב ומש"ה כו קבלו פסולים ולא זרקו ירדו ותפשום מהכא דאין כלי שרת מקדש לכתחלה ליקרב לא שקבלו פסולים כו' וה"ק קבלו פסולים כלי שרת מקדש הדם ליקרב לכתחלה לא יעלו ואם עלו לא ירדו אם עלו אימורים לא ירדו ואין זה [קשה] דקבלו פסולים מקדש ליקרב הדם לכתחלה ובזריקו אינו מקדש המזבח אלא דאם עלו לא ירדו אבל לכתחלה לא יעלו דהא באימורים קיימינן ובאימורים קבלו וזרקו דלכתחלה לא יעלו ואם עלו לא ירדו ותו לא מידי. אלא הקשיות הקשה הר"ר פסר לר"ת והשיב לו הרמ"ה לשון מהר"ם: